

รายละเอียดของรายวิชา(Course Specification)

รหัสวิชา PER ๑๖๐๕ การออกแบบพัสดราภรณ์เพื่ออุตสาหกรรมการแสดง
สาขาวิชาศิลปะการแสดง(นาฏศิลป์ไทย) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ภาคการศึกษา ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

หมวดที่๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อรายวิชา

รหัสวิชา	PER ๑๖๐๕
ชื่อรายวิชาภาษาไทย	การออกแบบพัสดราภรณ์เพื่ออุตสาหกรรมการแสดง
ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ	Costume Design for Performing Arts Industry

๒. จำนวนหน่วยกิต

๓ หน่วยกิต (๑-๔-๔)

๓. หลักสูตรและประเภทของรายวิชา

๓.๑ หลักสูตร	หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
๓.๒ ประเภทของรายวิชา	กลุ่มวิชาเฉพาะ - วิชาพื้นฐาน

๔. อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาและอาจารย์ผู้สอน

๔.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชา	อาจารย์วุฒิชัย คำทวิ
๔.๒ อาจารย์ผู้สอน	อาจารย์วุฒิชัย คำทวิ

๕. สถานที่ติดต่อ สาขาวิชาศิลปะการแสดง(นาฏศิลป์ไทย) / whutthichai.kh@ssru.ac.th

๖. ภาคการศึกษา / ชั้นปีที่เรียน

๖.๑ ภาคการศึกษาที่	๒/๒๕๖๘ ชั้นปีที่ ๒
๖.๒ จำนวนผู้เรียนที่รับได้ประมาณ	๒๐ คน / ๑ กลุ่มเรียน

๗. รายวิชาที่ต้องเรียนมาก่อน(Pre-requisite) ไม่มี

๘. รายวิชาที่ต้องเรียนพร้อมกัน(Co-requisites) ไม่มี

๙. สถานที่เรียน ห้องปฏิบัติการสาขาศิลปะการแสดงคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

๑๐. วันที่จัดทำหรือปรับปรุง วันที่ ๒๐ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๘

รายละเอียดของรายวิชาครั้งล่าสุด

หมวดที่๒ จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์

๑. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

มีความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎี หลักการ รูปแบบเครื่องแต่งกายในงานศิลปะการแสดง สามารถนำไปปรับประยุกต์กับการออกแบบ การสร้างสรรค์ และการใช้งานเครื่องแต่งกายในลักษณะต่างๆได้อย่างเหมาะสม ทั้งต้องมีทัศนคติ ความรับผิดชอบ และจรรยาบรรณที่ดีต่อสายวิชาชีพ

๒. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

- เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นตามแผนพัฒนาหลักสูตรและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
- เพื่อพัฒนาเนื้อหาการเรียนรู้อให้มีคุณภาพเหมาะสมกับผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ได้จริง

หมวดที่๓ ลักษณะและการดำเนินการ

๑. คำอธิบายรายวิชา

ทฤษฎี หลักการ รูปแบบเครื่องแต่งกายเพื่อศิลปะการแสดง กระบวนการออกแบบเครื่องแต่งกายและเทคนิคการแต่งกายรูปแบบต่างๆ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีเพื่อสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย ฝึกปฏิบัติแต่งกายเพื่องานธุรกิจการแสดง

Theories, principles and styles of costume for performing arts, Process of costume design, Techniques of various styles of costume, Applying theories to create costume, Making costume for performing arts business

๒. จำนวนชั่วโมงที่ใช้ต่อภาคการศึกษา

บรรยาย (ชั่วโมง)	สอนเสริม (ชั่วโมง)	การฝึกปฏิบัติ/งาน ภาคสนาม/การฝึกงาน(ชั่วโมง)	การศึกษาด้วยตนเอง (ชั่วโมง)
๗๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียน	๑๕ ชั่วโมงต่อภาคเรียน	ไม่มี	๖๐ ชั่วโมงต่อภาคเรียน

๓. จำนวนชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่อาจารย์ให้คำปรึกษาและแนะนำทางวิชาการแก่นักศึกษาเป็นรายบุคคล

(๒ ชั่วโมง / สัปดาห์)

๓.๑ ปรึกษาด้วยตนเองที่ห้องพักอาจารย์ผู้สอน ห้อง - ชั้น ๔ อาคาร ๕๘ คณะศิลปกรรมศาสตร์

๓.๒ ปรึกษาผ่านโทรศัพท์ที่ทำงาน / มือถือ หมายเลข ๐๘๒-๖๕๘-๒๐๕๙

๓.๓ ปรึกษาผ่านจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) whutthichai.kh@ssru.ac.th

๓.๔ ปรึกษาผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ Facebook = wut.chai.58 , Line= wut_1313

๓.๕ ปรึกษาผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet/Webboard)

หมวดที่ ๔ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักศึกษา

๑. คุณธรรมจริยธรรม

๑.๑ คุณธรรม จริยธรรมที่ต้องพัฒนา

- (๑) ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย และมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคม
- (๒) มีทัศนคติที่เปิดกว้าง ยอมรับฟังแนวคิดของผู้อื่น
- (๓) มีจิตอาสา จิตสำนึกสาธารณะ

๑.๒ วิธีการสอน

- (๑) กำหนดข้อตกลงเรื่องการเข้าเรียน และการส่งงานที่มอบหมายให้ตรงเวลา
- (๒) มอบหมายงานเป็นกลุ่มร่วมกันศึกษาค้นคว้า
- (๓) การฝึกฝนตนเองเพื่อการประเมินผลย่อยสำหรับภาคปฏิบัติตลอดภาคเรียน

๑.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) การเข้าเรียนตรงเวลาโดยจัดทำแบบลงลายมือชื่อทุกวันที่เข้าเรียน
- (๒) การส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงเวลา
- (๓) มีการอ้างอิงเอกสารที่ได้นำมาทำรายงานอย่างถูกต้องและเหมาะสม
- (๔) ประเมินผลย่อยการฝึกปฏิบัติ

๒. ความรู้

๒.๑ ความรู้ที่ต้องพัฒนา

- (๑) รอบรู้ในศาสตร์ทางศิลปกรรม และศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๒) มีความสามารถในการค้นคว้า แก้ปัญหา และพัฒนาด้านศิลปกรรมศาสตร์อย่างเป็นระบบ
- (๓) มีความรู้ในทางศิลปะที่สัมพันธ์กับบริบททางสังคม ภูมิปัญญา และวัฒนธรรม
- (๔) มีความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานหรือธรรมเนียมปฏิบัติในการประกอบวิชาชีพด้านศิลปกรรมศาสตร์ในสาขาวิชาที่ศึกษา

๒.๒ วิธีการสอน

- (๑) บรรยายพร้อมยกตัวอย่างการศึกษาทำร่ำของนาฏศิลป์ไทย การจดบันทึกทำร่ำแบบรวดเร็ว การชี้แจงวิธีการเรียนและการศึกษาด้วยตนเอง
- (๒) การอภิปรายกลุ่ม เกี่ยวกับการวิเคราะห์ทำร่ำแต่ละส่วน
- (๓) การฝึกทักษะนาฏศิลป์ไทย
- (๔) กำหนดให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลประกอบการแสดงที่ได้รับถ่ายทอด

๒.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) ประเมินผลการรับถ่ายทอดและการฝึกทักษะรายบุคคล
- (๒) ประเมินผลการจัดรูปแบบการแสดงในห้องเรียนตามแบบของการอนุรักษ์
- (๓) ประเมินผลการนำเสนอรายงานที่มอบหมาย

(๔) ประเมินผลการวิเคราะห์แนวการปฏิบัติทำรำของศิลปิน

๓. ทักษะทางปัญญา

๓.๑ ทักษะทางปัญญาที่ต้องพัฒนา

- (๑) สามารถค้นคว้า รวบรวม และประเมินข้อมูลที่หลากหลายอย่างมีวิจารณญาณ
- (๒) สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- (๓) สามารถบูรณาการความรู้กับศาสตร์อื่นเพื่อสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ และวิชาชีพได้
- (๔) มีความคิดสร้างสรรค์ และมีปฏิภาณไหวพริบในการสร้างผลงาน

๓.๒ วิธีการสอน

- (๑) การมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชุดการแสดงที่ได้รับการถ่ายทอด
- (๒) อภิปรายกลุ่ม
- (๓) วิเคราะห์กรณีศึกษาวิธีการอนุรักษ์รูปแบบนาฏศิลป์ไทยในปัจจุบัน
- (๔) การสะท้อนแนวคิดจากการปฏิบัติ

๓.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) ประเมินผลการปฏิบัติเป็นรายบุคคลและรายกลุ่ม โดยเน้นวิธีการปฏิบัติตามแนวของนาฏศิลป์ และการวิเคราะห์แนวคิดในการอนุรักษ์ชุดทำรำ

๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

๔.๑ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบที่ต้องพัฒนา

- (๑) มีภาวะผู้นำ เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
- (๒) มีความรับผิดชอบต่องานของตนเอง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ตรงไปตรงมา และเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง

๔.๒ วิธีการสอน

- (๑) จัดกิจกรรมกลุ่มในการวิเคราะห์กรณีศึกษา
- (๒) รายงานที่นำเสนอ พฤติกรรมการทำงานเป็นทีม
- (๓) รายงานการศึกษารายกรณี

๔.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) ประเมินตนเองและกลุ่ม กล่าวชมและเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเพื่อนร่วม กลุ่มคนใดคนหนึ่ง
- (๒) รายงานที่นำเสนอพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม
- (๓) รายงานการศึกษารายกรณี

๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

๕.๑ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ต้องพัฒนา

- (๑) สามารถสื่อสารด้วยการพูด ฟัง อ่าน เขียน ในการสื่อสารโดยทั่วไป ตลอดจน จนใช้วิธีการสื่อสารทาง ศิลปกรรม และนำเสนองานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๒) สามารถเลือกเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน หรือ การนำเสนอผลงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๓) มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้เชิงตัวเลข หรือ เทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับงานศิลปกรรม

๕.๒ วิธีการสอน

- (๑) มอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจาก Website ทำรายงานและจัดทำเป็นรูปแบบการแสดงผลจริง
- (๒) นำเสนอโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับวิธีการจัดการแสดงผลจริง

๕.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) การจัดทำรายงานและนำเสนอด้วยสื่อเทคโนโลยี
- (๒) การมีส่วนร่วมในการอภิปราย

๖. ทักษะพิสัย

๖.๑ ทักษะพิสัย

- (๑) สามารถใช้ทักษะปฏิบัติทางศิลปกรรมศาสตร์ในการสร้างสรรค์ผลงานของตน

๖.๒ วิธีการสอน

- (๑) มอบหมายงานให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติทบทวนบทเรียนจากสื่อการสอน หรือ เพื่อนร่วมชั้นเรียน
- (๒) การอภิปรายกลุ่ม เกี่ยวกับการวิเคราะห์ทำรำแต่ละส่วน
- (๓) นำเสนอโดยใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับวิธีการจัดการแสดงผลจริง
- (๔) กำหนดให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลประกอบการแสดงที่ได้รับถ่ายทอด

๖.๓ วิธีการประเมินผล

- (๑) ประเมินผลการรับถ่ายทอดและการฝึกทักษะรายบุคคล
- (๒) ประเมินผลการจัดรูปแบบการแสดงในห้องเรียนตามแบบของการอนุรักษ์
- (๓) ประเมินผลการนำเสนอรายงานที่มอบหมาย
- (๔) ประเมินผลการวิเคราะห์แนวการปฏิบัติทำรำของศิลปิน

หมายเหตุ

สัญลักษณ์	●	หมายถึง	ความรับผิดชอบหลัก
สัญลักษณ์	○	หมายถึง	ความรับผิดชอบรอง
เว้นว่าง		หมายถึง	ไม่ได้รับผิดชอบ

ซึ่งจะปรากฏอยู่ในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

หมวดที่ ๕ แผนการสอนและการประเมินผล

๑. แผนการสอน

สัปดาห์ที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียน การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
๑	- แนะนำเนื้อหาทฤษฎีและวิธีเรียน - ความหมาย ความสำคัญ ประวัติวิวัฒนาการ และ รูปแบบของเครื่องแต่งกายการแสดงไทย	๕	กิจกรรมการเรียน การสอน ๑. การบรรยายประกอบสื่อ ๒. การอภิปรายประกอบเหตุผล ๓. มอบหมายงานนักศึกษา สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website เกี่ยวกับเครื่องแต่งกายการแสดงไทย	อ.วุฒิชัย คำทวี Online learning / Onsite learning
๒	- เครื่องแต่งกายยืนเครื่อง	๕	กิจกรรมการเรียน การสอน ๑. การบรรยายประกอบสื่อ ๒. การอภิปรายประกอบเหตุผล ๓. ทดสอบย่อย สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website / วิดีทัศน์	อ.วุฒิชัย คำทวี
๓-๕	- วิธีและเทคนิคการแต่งกาย - ฝึกปฏิบัติการแต่งกายรูปแบบต่างๆของเครื่องแต่งกายการแสดงไทย	๑๕	กิจกรรมการเรียน การสอน ๑. การบรรยายและสาธิต ๒. ฝึกปฏิบัติ ๓. ทดสอบย่อย สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website / วิดีทัศน์	อ.วุฒิชัย คำทวี
๖	- วัสดุเพื่อสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย - ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้งานเครื่องแต่งกาย	๕	กิจกรรมการเรียน การสอน ๑. การบรรยายประกอบสื่อ ๒. การอภิปรายประกอบเหตุผล สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website / วิดีทัศน์	อ.วุฒิชัย คำทวี

ตรี

โท

เอก

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
๗	- การร่างหุ่น	๕	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ๑. การบรรยายและสาธิต ๒. ฝึกปฏิบัติ ๓. ทดสอบย่อย สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website / วิดีทัศน์	อ.วุฒิชัย คำทวี
๘	สอบกลางภาค			อ.วุฒิชัย คำทวี
๙	- การตีความแนวคิดสู่การออกแบบ เครื่องแต่งกาย	๕	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ๑. การบรรยายประกอบสื่อ ๒. การอภิปรายแลกเปลี่ยน ความคิด สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website / วิดีทัศน์	อ.วุฒิชัย คำทวี
๑๐	- การนำเสนอแนวคิดผลงานเครื่อง แต่งกาย	๕	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ๑. ฝึกปฏิบัติ สื่อการเรียนการสอน สื่อนำเสนอ Powerpoint media / website / วิดีทัศน์	อ.วุฒิชัย คำทวี
๑๑-๑๕	- การออกแบบงานตามแนวคิดของตน - การเลือกใช้วัสดุให้เหมาะสมกับงาน - ทดลองสร้างสรรค์เครื่องแต่งกาย ตามแนวคิดของตน	๒๕	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ๑. ฝึกปฏิบัติ ๒. ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ๓. ปรีกษา - แนะนำ	อ.วุฒิชัย คำทวี
๑๖	- นำเสนอผลงานเครื่องแต่งกาย	๕	กิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ๑. การจัดการแสดงผลงานตาม รูปแบบที่นำเสนอ ๒. ทดสอบย่อย	อ.วุฒิชัย คำทวี

ลำดับที่	หัวข้อ/รายละเอียด	จำนวน (ชม.)	กิจกรรมการเรียน การสอน/สื่อที่ใช้	ผู้สอน
๑๗	สอบปลายภาค			อ.วุฒิชัย คำทวี

๒. แผนการประเมินผลการเรียนรู้

(ระบุวิธีการประเมินผลการเรียนรู้หัวข้อย่อยแต่ละหัวข้อตามที่ปรากฏในแผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบของรายวิชา (Curriculum Mapping) ตามที่กำหนดในรายละเอียดของหลักสูตรลำดับที่ประเมินและสัดส่วนของการประเมิน)

ผลการเรียนรู้	วิธีการประเมินผลการเรียนรู้	ลำดับที่ประเมิน	สัดส่วน ของการประเมินผล
๑.๑, ๒.๒, ๓.๑, ๓.๒, ๔.๑, ๕.๑, ๕.๒	- ความรู้ความเข้าใจเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ โดย การทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบอัตนัย ปรนัย การ ถาม-ตอบ และ แบบฝึกต่างๆ เป็นต้น	๒ ๓-๕ ๗	๔๐
๑.๑, ๒.๒, ๓.๑, ๓.๒, ๔.๑, ๕.๑, ๕.๒	- กระบวนการทำงาน และ ผลงานของโครงการ	๑๑-๑๖	๔๐
๒.๒, ๓.๑, ๓.๒	- สอบกลางภาคและสอบปลายภาค	๘, ๑๗	๒๐

หมวดที่๖ ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

๑. ตำราและเอกสารหลัก

- ๑) กรมศิลปากร. (๒๕๔๗). เครื่องแต่งกายละครและการพัฒนาการแต่งกายยืนเครื่องละครในของกรมศิลปากร. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์ การพิมพ์.
- ๒) _____. (๑๕๕๐). การศึกษาและการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายยืนเครื่องโขน-ละครรำ. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ๓) พวงผกา คุโรวาท. คู่มือประวัติเครื่องแต่งกาย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตพระนครใต้. ๒๕๒๓.

๒. เอกสารและข้อมูลสำคัญ

- ๑) อนุรักษ์ภัทร จันทวิช. ผ้าและการแต่งกายในสมัยโบราณ. กรุงเทพฯ : อาทิตยโปรดักส์. ๒๕๔๕.
- ๒) เนาวรัตน์ เทพศิริ. (๒๕๓๙). เครื่องแต่งตัวชุดพระและนางของละคร ร ๑ (พ.ศ. ๒๓๒๕ – พ.ศ.๒๕๓๙). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานาฏศิลป์, บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

๓. เอกสารและข้อมูลแนะนำ

๑) การศึกษาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะการแสดงจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ เช่น คณะละคร โรงละคร บ้านเครื่อง พิพิธภัณฑสถานการเรียนรู้ด้านเครื่องแต่งกาย

หมวดที่๗ การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชา

๑. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

- การสนทนากลุ่มระหว่างผู้สอนและผู้เรียน
- แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียน

๒. กลยุทธ์การประเมินการสอน

(ระบุวิธีการประเมินที่จะได้ข้อมูลการสอน เช่น จากผู้สังเกตการณ์ หรือทีมผู้สอน หรือผลการเรียนของนักศึกษา เป็นต้น)

- การสังเกตการณ์ระหว่างการเรียน
- ผลการสอบ

๓. การปรับปรุงการสอน

(อธิบายกลไกและวิธีการปรับปรุงการสอน เช่น คณะ/ภาควิชามีการกำหนดกลไกและวิธีการปรับปรุงการสอนไว้อย่างไรบ้าง การวิจัยในชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เป็นต้น)

นำผลประเมินในข้อ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ประเด็นข้อดี และข้อควรปรับปรุงมาใช้เพื่อปรับปรุงการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนในครั้งต่อไป

๔. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

(อธิบายกระบวนการที่ใช้ในการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชา เช่น ทวนสอบจากคะแนนข้อสอบ หรืองานที่มอบหมาย กระบวนการอาจจะต่างกันไปสำหรับรายวิชาที่แตกต่างกัน หรือสำหรับมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้าน)

ในระหว่างการสอนรายวิชา มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ในรายหัวข้อตามที่คาดหวังจากการเรียนรู้ในรายวิชาโดยการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษารวมถึงพิจารณาจากผลการทดสอบย่อย และหลังการออกผลการเรียนรายวิชา ดังนี้

- การทวนสอบการให้คะแนนจากการสุ่มตรวจผลงานของนักศึกษา
- การตั้งคณะกรรมการในสาขาวิชา ตรวจสอบผลการประเมินการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยตรวจสอบเกณฑ์

ความสามารถในการปฏิบัติ รายงาน วิธีการให้คะแนนสอบ และการให้คะแนนพฤติกรรม

๕. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

(อธิบายกระบวนการในการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินจากข้อ ๑ และ ๒ มาวางแผนเพื่อปรับปรุงคุณภาพ)

จากผลการประเมิน และการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของรายวิชา ได้นำมาใช้ในการวางแผนการปรับปรุงการสอนและรายละเอียดเนื้อหาเพื่อให้เกิดคุณภาพมากขึ้น ดังนี้

- ตรวจสอบและปรับปรุงรายวิชาทุกปี หรือ ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและผลการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของรายวิชา

-เปลี่ยน หรือ สลับอาจารย์ผู้สอนเพื่อให้นักศึกษามีมุมมองในเรื่องลักษณะและวิธีการปฏิบัติทำร่ำในแบบเฉพาะตัว
ของผู้ทรงคุณวุฒิท่านต่างๆ เพื่อประยุกต์ใช้เป็นแบบเฉพาะตัวของนักศึกษาในการนำไปใช้ถ่ายทอดต่อไป

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)
ตามที่ปรากฏในรายละเอียดของหลักสูตร (Programme Specification)มคอ. ๒

รายวิชา	คุณลักษณะบัณฑิต			1. คุณธรรม และจริยธรรม				2.ความรู้				3.ทักษะปัญญา				4. ทักษะด้านสัมพันธ์ระ หว่างบุคคล และความรับผิดชอบ			5.ทักษะการวิเคราะห์ เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีส ารสนเทศ			6.ทักษ ษะพิ สัย
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	6.1				
รหัสวิชา PER ๑๖๐๕ ชื่อรายวิชา การออกแบบพัสดราภรณ์เพื่อ อุตสาหกรรมการแสดง Costume Design for Performing Arts Industry	●	○	○	○	●	○	○	●	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○				

ความรับผิดชอบในแต่ละด้านสามารถเพิ่มลดจำนวนได้ตามความรับผิดชอบ